

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B – 6530 Thuin (Belgique)

FCI-Standard N° 173 / 30.03.2009

PIES GÓRSKI Z ESTRELA
(Cão da Serra da Estrela)

POCHODZENIE : Portugalia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJACEGO WZORCA: 04.11.2008.

UŻYTKOWOŚĆ: Stróż stad i obejścia, pies do towarzystwa, wykorzystywany także jako pociągowy.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2 Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do bydła.
Seksja 2.2 Molosy typu górskiego.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Od czasów niepamiętnych rasa ta rozwijała się w górach Estrela; jej prawdziwe pochodzenie ginie w mrokach czasu. Niemniej jednak można ją uważać za jedną z najstarszych ras Półwyspu Iberyjskiego. Psy te występują od podnóża gór do wysokości 2000 metrów; tak wysoko spotyka się je zwłaszcza latem, po zejściu śniegów, gdy górskie łąki są soczyste i zielone, podczas gdy te niżej położone dawno wyschły. Zalety psów z Estrela spowodowały, że począwszy od drugiej połowy XX wieku zdobywają one uznanie na całym świecie.

WRAŻENIE OGÓLNE : Rosły molos typu mastyfa, występuje w dwóch odmianach sierści: długiej i krótkiej. Masywny, wiejskiego stylu, o imponującym wyglądzie i szybkich ruchach. Charakteryzuje się wyrazistym, bystrym i łagodnym spojrzeniem, i harmonijną budową - cechy te właściwe były tej rasie od dawna.

WAŻNE PROPORCJE : Sylwetka umiarkowanie wydłużona. Głębokość klatki piersiowej stanowi mniej niż połowę wysokości w kłębie. Kufa i mózgowcześnie jednakowej długości, ewentualnie mózgowcześnie może być nieco dłuższa.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT : Nierozłączny towarzysz pasterza i oddany stróż stad, odważnie broni ich przed drapieżnikami i złodziejami. Wspaniały stróż domu i obejścia, nie dowierza obcym, wobec właściciela łagodny.

GŁOWA : Mocna, pojemna, długa, w profile trochę wypukła. Dobrze osadzona, proporcjonalna do tułowia, mózgowcześnie proporcjonalna do kufy, całość doskonale harmonijna. Skóra na czaszce i policzkach przylegająca.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Dobrze rozwinięta, zaokrąglona, o nieco rozbieżnych liniach profilu, który jest trochę wypukły. Łuki brwiowe słabo wykształcone, podobnie jak bruzda czołowa. Guz potyliczny nie jest wyraźny.

Stop : Tylko lekko zaznaczony, mniej więcej w połowie odległości między czubkiem nosa i guzem potylicznym.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos : Prosty, stanowi przedłużenie linii grzbietu nosa. Duży, czarny, o otwartych nozdrzach.

Kufa : Długa, zwężająca się ku końcowi, ale nie szpiczasta, zasadniczo prosta, ale może być leciutko wypukła przy końcu.

Wargi : Dobrze wykształcone, ale nie grube, górna zachodzi na dolną, ale nie są obwisłe. Błony śluzowe pyska, podniebienie i krawędzie warg mocno pigmentowane na czarno.

Uzębienie : Kufa czysta w liniach, o dobrze rozwiniętych szczękach, komplet mocnych, białych zębów, dobrze osadzonych i ściśle zwierających się; zgryz nożycowy, dopuszczalny cęgowy.

Oczy : Średniej wielkości, a nawet małe, owalne, osadzone w prostej linii, jednakowej wielkości, dobrze rozwarte, o bystrym i łagodnym wyrazie, pożądane barwy ciemno bursztynowej. Powieki czarne i dobrze przylegające. Łuki brwiowe lekko zaznaczone.

Uszy : Osadzone średnio wysoko, wiszące, odrzucone trochę do tyłu, przy bokach głowy, kształtu "płatka róży", cienkie, trójkątne, na końcach zaokrąglone, małe w porównaniu do wielkości tułowia.

SZYJA: Krótka, gruba i prosta, dobrze osadzona na łopatkach i płynnie w nie przechodząca. Niewielkie podgardle, ale bez przesady.

TUŁÓW :

Linia górna : Prosta, niemal równa.

Grzbiet : Możliwie krótki, dobrze umięśniony.

Łędźwie : Krótkie, szerokie, dobrze umięśnione i związane z zadem.

Zad : lekko spadzisty, krótki, szeroki i dobrze umięśniony. Wysokość w zadzie równa lub nieco większa od wysokości w kłębie.

Klatka piersiowa: Szeroka, głęboka, dobrze wysklepiona, ale nie okrągła, sięga łokcia lub nieco poniżej.

Linia dolna i brzuch : Linia dolna wznosi się łagodnie i stopniowo od mostka do słabizny, brzuch nie za pełny, proporcjonalny do wielkości psa.

OGON : Osadzony średnio wysoko, długi, gruby, noszony poniżej linii grzbietu, szablasty, z haczykiem na końcu.

W spoczynku wiszący, sięga przynajmniej stawu skokowego, przy pobudzeniu i w ruchu wznosi się poniżej linii grzbietu, trochę zakręcony ku górze, ruchliwy, ale nie zakręcony nad grzbietem. Powinien być dobrze owłosiony, a u odmiany długowłosej – z piórem.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Proste, o mocnym kośćcu i stawach, kątownie umiarkowanie strome, sprawne w ruchu.

Podramię: Proste, długie, pionowe, o mocnym kośćcu, na przekroju niemal okrągłe.

Łapy : Proporcjonalne, ani całkiem okrągłe, ani zbyt długie, pomiędzy kocimi a zajęczymi, wysklepione, o zwartych, mocnych palcach, obfity włos między palcami i opuszkami. Pazury ciemne, pożądane czarne, mocne, opuszki mocne i twarde.

KOŃCZYNY TYLNE :

Proste, o mocnym kośćcu i stawach, kątownie umiarkowanie strome, sprawne w ruchu.

Staw skokowy : Raczej niski, umiarkowanie stromy, nie wykręcony na zewnątrz ani do wewnątrz.

Śródstopie : Pionowe, na przekroju niemal okrągłe. Pożądane pojedyncze lub podwójne wilcze pazury.

Łapa : Identyczna jak przednia.

CHODY : Sprawne i swobodne.

SZATA

SIERŚĆ : Gruba, gęsta, dość twarda, ale nie przesadnie szorstka, przypomina sierść kozia. Podszerstek krótki, miękki, obfity i zwarty, zwykle jaśniejszy od włosa okrywowego.

Odmiana długowłosa : Włos okrywowy prosty lub lekko falisty, zróżnicowany na poszczególnych partiach ciała. Krótki i gęsty na kończynach poniżej łokci i stawów skokowych, a także na głowie i uszach, gdzie jest coraz krótszy i delikatniejszy od podstawy do czubka ucha. Na ogonie dłuższy, krzaczasty, gęsty i tworzy pióro. Wokół szyi tworzy kryzę, na udach obfite portki, a na tylnej stronie przednich nóg – pióra.

Odmiana krótkowłosa: Włos krótki, jednakowy na całym tułowiu, trochę krótszy tylko na głowie i kończynach, nie tworzy piór.

MAŚĆ :

Dopuszczalne i uznawane za typowe są następujące umaszczenia:

Jednolite: żółte, płowe i szare w różnych odcieniach.

Wilczaste: nalot różnych odcieni na tle żółtym, płowym i szarym.

Pręgowane: na tle żółtym, płowym lub szarym z czarniawym pręgowaniem. Typowa jest ciemna maska. Białe znaczenia dopuszczalne jedynie na końcach palców, na spodzie szyi i klatce piersiowej.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie:

Psy: 65-73 cm. Suki: 62-69 cm. Tolerancja: + 2 cm.

Waga:

Psy: 45-60 kg. Suki: 35-45 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

- Wygląd: Ogólnie nieprawidłowy, wychudzenie lub otyłość.
- Wielkość : Poza wzorcowym limitem, ale nie więcej jak 2cm powyżej górnej granicy.
- Głowa : Wąska, długa i szpiczasta.
- Oczy : Jasne.
- Uszy : Źle osadzone, zbyt długie, grube lub zaokrąglone na końcach, płasko wiszące.
- Ogon : Noszony nad grzbietem, bez haczyka na końcu.
- Maść : Brak ciemnej maski.

WADY DUŻE :

- Zachowanie : Oznaki niezrównoważenia z lękliwością.
- Nos : Nozdrza jasne, częściowo bez pigmentacji.
- Uszy : Cięte.
- Ogon : Cięty lub szczątkowy.
- Sierść : Trochę inna od opisanej.
- Wielkość :
Psy: poniżej 65 cm lub powyżej 75 cm.
Suki: poniżej 62 cm lub powyżej 71 cm

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE :

- Zachowanie: Agresja lub znaczna lękliwość.
- Typ : Nieprawidłowy.
- Głowa : Bardzo wąska, bardzo długa i szpiczasta, nie w typie molosa.
- Uzębienie : Przodozgryz lub tyłozgryz.
- Oczy: Porcelanowe lub różnej wielkości.
- Ogon : Całkowity brak.
- Sierść : Całkiem nietypowa.
- Maść : Inna niż wymienione we wzorcu. Albinizm.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.